

הוצאה בשבת במלון, בבית חולים וכו' כשאין שם ערוב

הקדמה

א תלמוד בבלי מסכת שבת דף ו עמוד א

חצרות של רבים ומבואות שאינן מפולשין, עירבו - מותרין, לא עירבו - אסורים

ב רש"י שם

לא עירבו אסורין - מפני שהבית מיוחדת לבעליה, והחצר רשות לכולן, ונמצא מוציא מרשות לרשות, אף על פי ששתייהן רשות היחיד, לעשות סייג לתורה להרחיק, שלא יוציא מרשות היחיד לרשות הרבים....

ג רמב"ם הלכות עירובין פרק א הלכה ב

אבל מדברי סופרים אסור לשכנים לטלטל ברשות היחיד שיש בה חלוקה בדירורין עד שיערבו כל השכנים כולן מערב שבת, אחד חצר ואחד מבוי ואחד המדינה, ודבר זה תקנת שלמה ובית דינו הוא.

ד רמב"ם הלכות עירובין פרק ג הלכה יח

כל גגות העיר אע"פ שזה גבוה וזה נמוך עם כל החצרות ועם כל הקרפיפות שהוקפו שלא לשם דירה שאין בכל אחד מהן יתר על בית סאתים עם עובי הכתלים שבין החצרות עם המבואות שיש להן לחי או קורה כולן רשות אחת הן ומטלטלין בכולן בלא עירוב כלים ששבתו בתוכן, אבל לא כלים ששבתו בתוך הבית אלא אם כן עירבו.

ה שולחן ערוך אורח חיים סימן שסו סעיף א

חצר שהרבה בתים פתוחים לתוכו אסרו חכמים לטלטל מבתיהם לחצר עד שיערבו, דהיינו שגובים פת מכל בית ובית ונותנים אותו בא' מבתי החצרות, שע"י כך אנו רואים כאילו כולם דרים באותו הבית וכאילו כל החצר מיוחד לאותו בית.

ו מגן אברהם סימן שם

מבתיהם לחצר - וה"ה מבית:

שכירות מן גוים ומחללי שבת

ז שולחן ערוך אורח חיים סימן שפב

הדר עם העכו"ם בחצר אינו אוסר עליו, עד שיהיו שני ישראלים דרים בשני בתים ואוסרים זה על זה, אז העכו"ם אוסר עליהם. ואינו מועיל שיבטל העכו"ם רשותו, אלא צריך שישכירו ממנו.

ח שולחן ערוך אורח חיים סימן שפה

ישראל מומר לעבודת אלילים או לחלל שבתות בפרהסיא, אפילו אינו מחללו אלא באיסור דרבנן, הרי הוא כעכו"ם. ואם אינו מחלל אלא בצינעה, אפילו מחללו באיסור דאורייתא, הרי הוא כישראל ומבטל רשות.

שבת במלון וכו'

ט שולחן ערוך אורח חיים סימן שע

אנשי חצר שהיו כולם אוכלים על שלחן אחד, אע"פ שכל א' יש לו בית בפני עצמו, אינם צריכים עירוב, מפני שהם כאנשי בית א'. ואם הוצרכו לעשות עירוב עם אנשי חצר אחרת, עירוב אחד (לכלן) ופת אחד בלבד מוליכין לאותו

הוצאה בשבת במלון, בבית חולים וכו' כשאין שם ערוב

יש

המתארח בחצר, אפילו נתארח בבית בפני עצמו, אם לא נתארח דרך קבע אלא לשלשים יום או פחות, אינו אוסר על בני החצר והוא מהם מותרים, בין בביתו בין בביתם. הגה: ואפילו אם האורחים רבים ובעל הבית אחד. ודווקא בדאיכא בעל הבית אחד קבוע דאז האורחים בטלים לגביה, אבל אורחים ביחד, אוסרים זה על זה מיד. (תה"ד סי' ע"ו מגמ' סוף דף ע') ועיין לקמן ס"ס שצ"א (ועכו"ם המתארח ע"ל סי' שפ"ד).

שבת בבית חולים

יא ביאור הלכה סימן שע

אבל היכי דמצי לסלוקינהו בכל שעה כגון שלא השאילו לזמן מיוחד לא יכול לאסור עליו אפילו אופה ומבשל בפני עצמו וכן מצאתי בא"ר בתירוץ שני שמצדד כן דהיכי דמצי לסלוקינהו בכל שעה לא בעינן טעם הראשון

יב שולחן ערוך אורח חיים סימן שע

בעל הבית שיש לו הרבה בתים בחצר והשאילן, או השכירן, לאחרים ויש לו בכל אחד מהם דברים שאינם ניטלים בשבת מחמת כבודן, או מחמת איסור, שהם דברים שאסור לטלטלם אפילו לצורך מקומן, אין הדברים בהם אוסרים עליו, לפי שנעשו כולם כאורחים אצלו ולפיכך גם הם מותרים להוציא מבתיהם לחצר אע"פ שלא נתנו עירוב.